

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/7/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121203078
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8121203078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Koval'ovej v právnej veci žalobcu: M. W., nar. XX.X.XXXX, bytom S. XXX, XXX XX S., právne zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Sovietskych hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 675,58 eur, odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 26. októbra 2021, sp. zn. 24Csp/50/2021-57 takto jednohlasne

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok s výnimkou výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že

„ I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 67,56 eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietla .

III. Priznáva žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ust. § 3 odsek 3, odsek 5, § 4 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou podanou dňa 21.4.2021 domáhal voči žalovanému zaplataenia primeraného finančného zadostučinenia vo výške 675,58 eur. V podanej žalobe tvrdil, že jeho spotrebiteľské práva boli porušené a musel ich brániť v konaní pred súdom, nakoľko žalovaný s ním uzavrel dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom súdnym rozhodnutím bolo určené, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia tejto dohody. Pri určení sumy primeraného finančného zadostučinenia žalobca vychádzal z toho, že o sumu 675,58 eur sa žalovaný mienil na jeho úkor obohatiť. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csp/60/2018 zo dňa 12.10.2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/5/2019 zo dňa 26.8.2019.

4. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil a žiadal ju zamietnuť. Tvrdil, že podaná žaloba nie je dôvodná, neobsahuje žiadne skutočnosti umožňujúce záver o vzniku nároku na finančné zadostučinenie, o jeho

výške v sume 675,58 eur, navyše v čase uzatvorenia zmluvy so žalobcom v hmotnom práve nebol zakotvený inštitút primeraného finančného zadosťučinenia pre spotrebiteľa. Žalovaný zároveň vzniesol námietku premlčania nároku žalobcu, keďže žalobca mohol podať žalobu už dňa 5.4.2018 a premlčacia doba mu uplynula dňom 5.4.2021.

5. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom bola dňa 8.4.2003 uzatvorená zmluva o revolvingovej pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalobcovi vo výške 1 659,83 eur, ktoré sa žalobca zaviazal splatiť v 18 mesačných splátkach po 92,21 eur. Ročná percentuálna miera nákladov bola vo výške 21,24%. V zmysle zmluvy bola neoddeliteľnou súčasťou zmluvy príloha č. 3 Dohoda o zrážkach zo mzdy.

6. Dňa 7.4.2003 bola medzi stranami uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy, z ktorej vyplýva, že dňa 8.4.2003 uzatvorili strany zmluvu o revolvingovej pôžičke, pričom dlžník sa zaviazal splácať pôžičku v 18 mesačných splátkach. Zmluvné strany uzatvorili túto dohodu na zabezpečenie pohľadávky veriteľa z ich zmluvného vzťahu. Dlžník svojim podpisom vyjadril súhlas s vykonávaním zrážok zo mzdy za podmienok ustanovených v tejto dohode.

7. Žalovaný prostredníctvom spoločnosti ANACO s.r.o. listom zo dňa 21.2.2018 požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonanie zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy za účelom uspokojenia pohľadávky žalovaného vzniknutej na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom dlh bol ku dňu 19.6.2017 ustálený na sumu 675,58 eur.

8. Okresný súd Prešov rozsudkom sp. zn. 32Csp/60/2018 zo dňa 12.10.2018 rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 7.4.2003 k zmluve o revolvingovej pôžičke. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že predmetná dohoda o zrážkach zo mzdy síce má svoj základ v znení zákona, no v spojení s ostatnými zmluvnými klauzulami a okolnosťami veci predstavuje nástroj na zinkasovanie úžerného plnenia (bod 26). Rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/5/2019 zo dňa 26.8.2019 bol rozsudok súdu prvej inštancie potvrdený.

9. V predmetnej právnej veci súd prvej inštancie považoval za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným existoval zmluvný vzťah založený zmluvou o úvere, pričom právoplatným súdnym rozhodnutím bolo určené, že žalovaný je povinný zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy z dôvody hrozby inkasovania úžerného plnenia žalovaným na úkor žalobcu. Žalovaný argumentoval, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nárok na primerané finančné zadosťučinenie nebol zakotvený v právnom poriadku, k čomu súd uvádza, že proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa sa môže spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva, pričom k porušeniu práva žalobcu ako spotrebiteľa došlo v roku 2018, kedy žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy. Následne bol žalobca plne úspešný v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, teda na súde úspešne uplatnil porušenie práva a má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá, teda od žalovaného. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zo dňa 12.10.2018 bolo potvrdené odvolacím súdom dňa 26.8.2019 a keďže žaloba bola podaná dňa 21.4.2021, k premlčaniu nároku žalobcu nedošlo. Keďže žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa (tak ako bolo súdom právoplatne rozhodnuté), súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný, a preto žalobe vyhovel, avšak iba sčasti.

10. Súd sa nestotožnil s názorom žalobcu v tom smere, že suma 675,58 eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, o ktorú sa mienil žalovaný na úkor žalobcu obohatiť, je primeraná. Je nutné zohľadňovať konkrétny skutkový stav tej - ktorej veci, opačný prístup by viedol k prílišnému formalizmu. Zákon hovorí o „primeranom“ finančnom zadosťučinení, čo podľa názoru súdu má umožniť súdu posúdiť a zohľadniť jednotlivé prípady osobitne s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti prípadu. V prípade primeraného finančného zadosťučinenia ide o nárok, ktorý podlieha voľnej úvahe súdu (ktorá však musí byť podložená konkrétnymi skutkovými okolnosťami), je potrebné vychádzať z povinnosti žalobcu tvrdiť a preukázať rozhodujúce skutočnosti, ktoré ho viedli k uplatneniu primeraného finančného zadosťučinenia práve v požadovanej výške. V danom prípade žalobca okrem jediného argumentu

(povinnosť žalovaného zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy) pred súdom neprodukoval žiadne iné tvrdenia ohľadom požadovanej výšky primeraného finančného zadosťučinenia.

11. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame finančné vyčíslenie, keďže má vyjadrovať satisfakciu (v zmysle odškodnenia) za stav, keď sa spotrebiteľ musel obrátiť na súd a žiadať o ochranu svojich práv. Primeraným finančným zadosťučinením sa odškodňuje ujma nemateriálnej povahy, preto nie je možné prihliadať iba k samotnému porušeniu práva spotrebiteľa, ale je potrebné zohľadniť aj iné skutočnosti.

12. V danom prípade súd považoval za spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 67,56 eur, pri výpočte ktorého súd vychádzal zo skutočnosti, že na základe predmetnej úverovej zmluvy sa žalovaný mienil na úkor žalobcu obohatiť o sumu 675,58 eur, 10% tejto sumy predstavuje sumu 67,56 eur, čo je podľa názoru súdu suma adekvátna ako morálna satisfakcia pre žalobcu v súvislosti s porušením práva spotrebiteľa a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

13. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) tak, že súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnej výške, z dôvodu, že v danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia.

14. Proti výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi 67,56 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a proti výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. f) a písm. h) C.s.p.. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v celom rozsahu, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku za odvolanie a z trov právneho zastúpenia. Podľa tvrdenia žalovaného rozsudok je, pokiaľ ide o určenie výšky nároku, nepreskúmateľný a z obsahu a odôvodnenia nevyplýva, na základe akých úvah, dokázaných skutkových okolností a z nich vyvodенých skutkových záverov a následného právneho posúdenia, súd vlastne dospel k záveru o existenciu nároku na primerané finančné zadosťučinenie v sume 67,56 eur. V podanej žalobe žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodnili výšku finančného zadosťučinenia v sume 675,58 eur, ale ani 67,56 eur. Žalobca v konaní neuvádzal žiadne skutočnosti, ktoré by tvrdil, že nárok preukazovali. Podľa žalovaného je preto nepreskúmateľné, ako súd dospel k záveru o danosti nároku v sume 67,56 eur. V konaní neboli dokázané žiadne také okolnosti, ktoré by uvedenú sumu preukazovali. Ak žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti, a ani neboli v konaní preukázané, potom súd prvej inštancie nemal vyhovieť žalobe ani len v časti zodpovedajúcej sume 1 eur. S ohľadom na obsah rozsudku žalovaný namieta nielen zjavnú neodôvodnenosť sumy priznaného nároku, ale aj zjavnú neprimeranosť. Nie je teda možné preskúmať, aká bola úvaha súdu o primeranosti žalovaného k nároku.

15. Odvolanie proti výroku o trovách konania žalovaný odôvodnil tým, že napáda aj výrok vo veci samej, od ktorého závisí aj výrok o náhrade trov konania a jednak samostatne aj tým, že ani pri ponechaní výroku I. v platnosti (jeho potvrdení) je vzhľadom na priebeh konania a skutkové okolnosti v rozpore s účelom sporového konania priznanie náhrady trov konania žalobcovi.

16. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že vzhľadom na výsledok základného konania je nepochybné a evidentné, že žalobca na súde úspešne uplatnil porušenie práva, ako aj povinnosti žalovaného ustanovenej týmto zákonom resp. osobitnými predpismi, čím bola naplnená hypotéza právnej normy uvedená v § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Výsledok základného konania, v ktorom spotrebiteľ navrhuje uložiť dodávateľovi povinnosť zdržať sa použitia neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy, je potrebné považovať za úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti v súdnom konaní podľa zákona o ochrane spotrebiteľa. Poukázal na skutočnosť, že žalovaný mal úmysel sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatiť o čo sa zaslaním žiadosti zamestnávateľovi žalobcu aj pokúsil. Intenzita porušenia spotrebiteľského práva je daná rozsudkom vydaným v základnom konaní. Vzhľadom na permanentný odmietavý postoj žalovaného voči svojim pochybeniam je nielen súdom priznaná (67,56 eur), ale aj ním uplatnená suma (675,58 eur) nielenže primeraná, zjavne nízka. Ak má primerané finančné zadosťučinenie reálne plniť svoj účel, tak je to možné len priznaním v takej výške, ktorá má

nielen deklarovanú sankčnú, odradzujúcu a reštriktívnu funkciu, ale aby mala tieto funkcie aj reálne, čo primerané finančné zadosťučinenie priznané v symbolickej výške nemôže spĺňať. Na základe uvedeného považuje za nenáležité konštatovanie žalovaného, že žalobcovi neprináleží čo i len 1,- euro. Rozsudkom vydaným v základnom konaní a jeho odôvodnením je definované po stránke kvalitatívnej aj kvantitatívnej porušenie spotrebiteľského práva a súd konajúci o primeranom finančnom zadosťučinení nemôže dôjsť k iným záverom ohľadne rozsahu porušenia spotrebiteľského práva, ako bol tento zistený v základnom konaní, teda nie je oprávneným revidovať právoplatný rozsudok. Z tohto dôvodu nie je ani potrebné, aby súd rozhodujúci o primeranom finančnom zadosťučinení duplicitne konštatoval a označoval, ktoré práva alebo povinnosti v rovine noriem spotrebiteľského práva boli porušené. Poukázal na skutočnosť, že ujma, ktorá konaním žalovaného vznikla nebola len v akademickej rovine, ale preukázateľne došlo k zásahu aj do majetkovej sféry žalobcu. Zároveň uplatňovaním legitímneho nároku v súdnom konaní bol narušený nielen bežný život žalobcu. K výroku o trovách konania uviedol, že aj po rekodifikácii civilného procesu v zmysle uvedeného je potrebné posudzovať otázku náhrady trov konania v prípade čiastočného procesného (ne)úspechu, ak výrok rozhodnutia na plnenie závisel od úvahy súdu alebo znaleckého posudku, v intenciách § 142 ods. 3 OSP, a to na základe interpretácie všeobecného ustanovenia § 255 C.s.p. v súlade s čl. 2 ods. 1, čl. 3 ods. 1 a čl. 4 C.s.p., o čom svedčí aj dôvodová správa k C.s.p..

17. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Všeobecným právnym predpisom upravujúcim ochranu spotrebiteľa nie je Občiansky zákonník, ale zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Vo vzťahu k tomuto právnemu predpisu aj Občiansky zákonník má povahu osobitného predpisu a vo svojich ustanoveniach len dopĺňa všeobecnú úpravu danú zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov o ďalšie osobitné ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľov. Je to zrejmé z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, pričom v poznámke k tomuto ustanoveniu je daný odkaz na ust. § 52 až § 54 Občianskeho zákonníka.

20. V prípade porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 v znení neskorších predpisov a osobitnými predpismi, medzi ktoré sa zaraďuje i Občiansky zákonník, vzniká spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie. Toto právo vyplýva z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, podľa ktorého proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

21. Vychádzajúc z tohto ustanovenia predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zo strany spotrebiteľa na súde. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje ak k takémuto porušeniu práva alebo povinností dôjde.

22. V tejto súvislosti je potrebné dodať, že v súčasnosti účinné znenie ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. ešte zmiernilo podmienky poskytnutia primeraného finančného zadosťučinenia, pretože

toto sa v súčasnosti poskytuje aj bez toho, aby porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi bolo spôsobilé prívodiť ujmu spotrebiteľovi. Od 10.6.2013 právo na primerané finančné zadosťučinenie vzniká už úspechom spotrebiteľa na súde v otázke preukázania porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov alebo osobitnými predpismi.

23. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti, ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, resp. ak tak urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku.

24. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinnosti na súde vyplynie až z rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej.

25. Vo veci 32Csp/60/2018 Okresného súdu Prešov sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy. Vo vzťahu k takto uplatnenému nároku mal žalobca v konaní plný úspech. Stalo sa tak z dôvodu absolútnej neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 12.10.2018 sp.zn. 32Csp/60/2018-70 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 26.8.2019 sp.zn. 8Co/5/2019-96 súdy posúdili Dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 7.4.2003 ako absolútne neplatnú. Právoplatným ukončením konania vo veci 32Csp/60/2018 bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobcovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 21.4.2021, teda v čase, keď ešte neuplynula všeobecná trojročná premlčacia doba vyplývajúca z ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

26. Žalobca si bez akejkoľvek pochybnosti v inom súdnom konaní úspešne uplatnil uloženie povinnosti žalovanému zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy.

27. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení z neplatných právnych úkonov týkajúcich sa spotrebiteľských zmlúv a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že možno predpokladať, že dodávateľ sa konania, ktorého sa dopustil voči nemu, sa už voči ďalším spotrebiteľom nedopustí, prípadne sa ho nedopustí v takej intenzite. Aj keď zákon, ako to už bolo skôr konštatované, nevyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie, aby spotrebiteľovi bola prívodená nejaká ujma, v prejednávanej veci vznik ujmy na strane žalobcu bez akýchkoľvek pochybností hrozil. Napriek neplatnej dohode o zrážkach zo mzdy, žalovaný túto dohodu použil a požiadal zamestnávateľa žalobcu o vykonávanie zrážok zo mzdy v celkovej výške 675,58eur. Takéto konanie žalovaného nemožno hodnotiť inak ako konanie odporujúce dobrým mravom. Zákaz konať v rozpore s dobrými mravmi priamo vyplýva z ust. § 4 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Žalobca taktiež aj s prihliadnutím na postoj žalovaného vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 32Csp/60/2018, v ktorom spochybňoval dôvodnosť žaloby o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy, bol dlhodobo nedôvodne vystavený psychickému vypätiu a stavu právnej neistoty a to až do právoplatného skončenia konania vo veci 32/Csp/60/2018 Okresného súdu Prešov. Pritom je zrejmé, že tento stav vyvolal žalovaný, ktorý naformuloval neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy a snažil sa ju použiť na výkon zrážok zo mzdy prostredníctvom zamestnávateľa žalobcu, a to v situácii, keď na finančné prostriedky, ktoré vymáhal nemal právo.

28. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to intenzita, časové trvanie závažného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a podobne. Súd prvej inštancie považoval za spravodlivé priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 67,56 eur, čo predstavuje 10 % zo sumy o ktorú sa žalovaný mienil obohatiť prostredníctvom neplatnej dohody o zrážkach zo mzdy. Takto priznané finančné zadosťučinenie je vyrovnaním ujmy žalobcovi, ktorá mu vznikla konaním žalovaného, je akousi satisfakciou za stav, ktorý

musel v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý závadne konal.

29. Správnym je i rozhodnutie o trovách konania. V danom prípade predmetom konania bol nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Výška uplatňovaného nároku teda bez akýchkoľvek pochybností závisela od úvahy súdu. Aj keď Civilný sporový poriadok už nemá ustanovenie obdobné úprave obsiahnutej v ust. § 142 ods. 3 O.s.p., uvedené neznamená, aby nová právna úprava vylučovala osobitný režim posudzovania úspechu v konaní a nárokov na náhradu trov v prípadoch, keď výška plnenia závisela od úvahy súdu. Pri uplatňovaní nároku na primerané finančné zadosťučinenie bolo povinnosťou žalobkyne v žalobe uviesť jeho požadovanú výšku. Z povahy tohto nároku však vyplýva, že presné stanovenie výšky plnenia je závislé od úvahy súdu. Je preto spravodlivé, aby aj súdom prisúdená výška plnenia bola braná za základ pre výpočet jednotlivých trov konania, vrátane tarifnej hodnoty pre určenie základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v prípade, že strana je zastúpená advokátom, lebo až vtedy je známa hodnota sporu. V sporovom konaní je kritérium procesného úspechu prvoradým kritériom posudzovania náhrady trov, čomu zodpovedá aj systematické začlenenie ustanovenia § 255 C.s.p. Podľa tohto kritéria môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj vtedy, ak súd priznal nárok úspešnej strane, nie však v požadovanej výške. Ide o prípady, keď výška nároku závisí od úvahy súdu.

30. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

31. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ustanovenia § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ustanovením § 255 ods. 1, ust. § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

32. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).